

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Kryslové a soudců Mgr. Jiřího Novotného a Mgr. Jiřiny Hronkové ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek č. p. 121, 122, 123, IČO 26324784**
sídlem Karla Čapka 122/4, 357 09 Habartov
zastoupené advokátem JUDr. Václavem Krondlem
sídlem Jiráskova 1343/2, 360 01 Karlovy Vary

proti
žalovanému:

J■ S■, narozený dne ■■■■■
bytem náměstí ■■■■■

o zaplacení částky 20 000 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu Sokolov ze dne 24. 4. 2018, č. j. 23 C 65/2017-34

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se mění takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 20 000 Kč společně s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 4 000 Kč od 1. 4. 2017 do zaplacení, z částky 4 000 Kč od 3. 5. 2017 do zaplacení, z částky 4 000 Kč od 1. 6. 2017 do zaplacení, z částky 4 000 Kč od 1. 7. 2017 do zaplacení, z částky 4 000 Kč od 1. 8. 2017 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se co úroku z prodlení 8,05 % z částky 4 000 Kč od 1. 5. do 2. 5. 2017 zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení před soudem prvního stupně

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Černá.

částku 9 502,60 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Václava Kronidla, advokáta se sídlem Karlovy Vary.

- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech odvolacího řízení částku 5 901 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Václava Kronidla, advokáta se sídlem Karlovy Vary.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 19 451,25 Kč s 8,05 % ročně od 1. 4., 3. 5., 1. 6., 1. 7., 1. 8. 2017, vždy do 28. 3. 2018, vždy z 4 000 Kč a od 29. 3. 2018 do zaplacení z 19 451,25 Kč a prostřednictvím jeho zástupce nahradit náklady řízení 5 237,30 Kč, vše po 4 000 Kč, splatných vždy ke konci měsíce, počínaje měsícem následujícím po právní moci rozsudku, pod ztrátou výhody splátek při nesplnění některé z nich (výrok I.), žalobu o 548,75 Kč s 8,05 % ročně od 1. do 2. 5. 2017 ze 4 000 Kč a od 29. 3. 2018 do zaplacení z 548,75 Kč zamítl (výrok II.). K odůvodnění rozhodnutí ve věci samé soud prvního stupně uvedl, že žalovaný je vlastníkem jednotky ■■■■■ v Habartově, od ledna 2017 byl povinen hradit žalobcem stanovené příspěvky do fondu oprav 1 205 Kč, poplatků správci 106 Kč a zálohy na teplo, vodu, výtah a elektřinu 2 689 Kč, celkem tedy 4 000 Kč, splatných do posledního dne příslušného měsíce. Žalovaný nezaplatil platby za březen až červenec 2017, 28. 3. 2018 bylo vyhotoveno vyúčtování služeb za rok 2017, dle něž náklady činily 30 951 Kč, zálohy zaplacený nebyly. S odkazem na § 1180 a § 1181 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku soud dovodil, že žalovaný měl přispívat na správu domu, včetně nákladů vlastní správní činnosti ve výši určené žalobcem, tuto povinnost po 1 311 Kč za březen až červenec 2017 v celkové výši 6 555 Kč nesplnil, proto ve smyslu ust. § 1970 občanského zákoníku je povinen zaplatit i úrok z prodlení, když byl čas k plnění stanovený věřitelem na poslední den příslušného kalendářního měsíce. Soud proto uložil žalovanému zaplatit i úrok z prodlení, žaloba byla zamítnuta pouze ohledně úroku z prodlení od 1. do 2. 5. 2017, kdy ještě nenastalo prodlení. Pokud se týká splatnosti záloh za služby po 2 689 Kč, na základě včas provedeného vyúčtování bylo zjištěno, že skutečné náklady za rok 2017 činily 30 951 Kč, tedy průměrně 2 579,25 Kč měsíčně, cena služeb za žalované měsíce březen až červenec pak představovala částku 12 896,25 Kč, proto ve výši rozdílu 548,75 Kč byla žaloba zamítnuta. Úrok z prodlení z těchto nákladů, jenž nebyly vynaloženy nebyl přiznán až ode dne následujícího po provedení vyúčtování, neboť do tohoto okamžiku byl žalovaný v prodlení s placením celé částky i ve výši určených záloh. Částka, jež byla rozsudkem přiznána a z níž byl úrok od tohoto okamžiku přiznán, představuje součet pěti měsíčních poplatků za správu 1 311 Kč a skutečných, poměrně na jednotlivé měsíce připadajících nákladů za služby 2 579,25 Kč, celkem 19 451,25 Kč. Výrok o nákladech řízení soud prvního stupně odůvodnil ust. § 142 odst. 3 o. s. ř., odměnu za zastupování advokátem pak soud prvního stupně přiznal žalobci dle § 14b odst. 1, 2 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. s odůvodněním, že žalobce podal u soudu prostřednictvím svého zástupce od roku 2009 do zahájení řízení celkem 15 obdobných žalob. Soud pak dospěl rovněž k závěru, že žalovaný není schopen uložené povinnosti splnit najednou v zákonné lhůtě, proto mu umožnil plnění ve splátkách s odkazem na rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 6. 6. 2013, č. j. 14 Nc 62/2013-22, kdy žalovaný dosahoval průměrného výdělku 15 260 Kč.
2. Proti tomuto rozsudku, a to pouze do části výroku I., která se týká úroku z prodlení, do části výroku týkající se nákladů řízení před soudem prvního stupně, a dále i do části výroku I., kterým soud umožnil žalovanému plnění ve splátkách, do části výroku II., kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí žaloby o 548,75 Kč s 8,05 % ročně od 29. 3. 2018 do zaplacení z 548,75 Kč, podal žalobce odvolání. V něm odkazoval na odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně ohledně zamítnutí žaloby o 548,75 Kč s 8,05 % ročně od 29. 3. 2018 do zaplacení z 548,75 Kč a namítal, že soud prvního stupně nereflektoval na tu skutečnost, že proti předmětnému vyúčtování je možné do konce května 2018 podat reklamaci a především toto vyúčtování je splatné až ke dni 31. 7. 2018. Není tedy možné ihned po vystavení vyúčtování zaúčtovat proti sobě zálohy na služby za

celý rok a vyúčtování za tento rok. Zúčtovat je lze až po splatnosti tohoto vyúčtování. Vyslovil přesvědčení, že na základě vyúčtování za rok 2017, splatného 31. 7. 2018, nelze zamítnout žalobu, již se žalobce domáhá dluhu na zálohách. Soud prvního stupně měl přiznat žalobci celou žalovanou částku, tj. 20 000 Kč s příslušenstvím. Rovněž tak nesouhlasil s odůvodněním rozsudku týkajícího se úroku z prodlení z nákladů, jenž nebyly vynaloženy, neboť do 31. 7. 2018 nelze nijak operovat s vyúčtováním splatným 31. 7. 2018 a nelze tak prodlení dlužníka posuzovat dle dne vystavení předmětného vyúčtování, ale pouze dle splatnosti tohoto vyúčtování. Proto se odvolal i do této části výroku o běhu lhůt jednotlivých prodlení, neboť má za to, že rozhodnutí o těchto lhůtách je ve výroku I. rozhodnuto nezákonně na základě nesplatného vyúčtování. Co se týká části výroku I., kterým soud uložil žalovanému uhradit dlužnou částku ve splátkách, pak soud prvního stupně dospěl ke splátkám na základě rozhodnutí, ve kterém byl uveden příjem žalovaného, to je však již téměř 5 let staré a poměry žalované se mohly zásadně změnit a pravděpodobně i změnil. To však soud nemohl zjistit, neboť žalovaný se nedostavil ani k soudu. Žalobce považuje toto rozhodnutí, tedy umožnění žalovanému splácet dlužnou částku ve splátkách, za ničím nepodložené. Žalobce nesouhlasil ani s aplikací § 14b odst. 1 novelizované vyhlášky č. 120/2014 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. Vyslovil názor, že se nejedná o žalobu na ustáleném vzoru uplatněnou opakovaně tímž žalobcem. Smyslem novely bylo, aby výše nákladů nemotivovala účastníky řízení k uplatnění pohledávky právě pro částku nákladů řízení, ale současně umožnila, aby úspěšné straně sporu byly hrazeny účelně vynaložené náklady na právní zastoupení. Odkazoval na nálezy Ústavního soudu I. ÚS 3923/11, v němž Ústavní soud konstatoval, že v takovém řízení, jež je zahájeno formulářovou žalobou, nárok je uplatňován vůči spotřebiteli, přičemž ten vznikl ze smlouvy, anebo jiného právního důvodu, avšak spotřebitel je fakticky vyloučen z možnosti sjednat si podmínky plnění s jiným obsahem, pak s ohledem na nutnost dodržení principu proporcionality mezi výší vymáhané částky a náhrady nákladů je spravedlivé, aby výše odměny za zastupování žalobce advokátem byla určena tak, že zpravidla nepřesáhne jednonásobek vymáhané jistiny. Vzhledem k tomu, že žalobce jako Společenství vlastníků jednotek se podanou žalobou domáhal pohledávky vzniklé z neplacení příspěvku do fondu oprav a plnění spojená s užíváním bytu, jehož je žalovaný vlastníkem, tak se žalobce domnívá, že se nejedná v tomto případě o formulářové žaloby na ustáleném vzoru, ani žaloby opakovaně podávané. Navíc v případě aplikace ust. § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění musí být kumulativně spojeny všechny tři podmínky, což v daném případě nejsou. V této souvislosti odkazoval na řadu rozhodnutí senátů Krajského soudu v Plzni i Vrchního soudu v Praze, v nichž se odvolací soud vyjadřoval k aplikaci § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb. Navrhl proto, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalobě v plném rozsahu vyhověl, přizná žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 502,60 Kč, k zaplacení povinnosti stanoví žalovanému lhůtu tří dnů od právní moci rozsudku a přizná žalobci i právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

3. Žalovaný se k odvolání žalobce nevyjádřil.
4. Odvolací soud z podnětu odvolání žalobce přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení jeho vydání předcházející dle § 212, § 212a občanského soudního řádu v mezích, ve kterých se odvolatel domáhal přezkoumání rozhodnutí, tj. v části jímž byla žaloba zamítnuta, a ve výroku o náhradě nákladů řízení a po projednání v odvolacím jednání dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
5. V přezkoumávané věci se žalobce domáhá vydání rozhodnutí, jímž by soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 20 000 Kč společně s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částek 4 000 Kč od 1. 4. 2017 do zaplacení, 4 000 Kč od 1. 5. 2017 do zaplacení, 4 000 Kč od 1. 6. 2017 do zaplacení, 4 000 Kč od 1. 7. 2017 do zaplacení, 4 000 Kč od 1. 8. 2017 do zaplacení. Skutkově žalobu odůvodnil tím, že žalovaný je vlastníkem bytu – jednotky č. [REDAKCE] se spoluvlastnickým podílem na společných částech domu č. p. [REDAKCE] a pozemcích [REDAKCE], vyjádřeným zlomkem 554/26120, vše zapsáno na LV [REDAKCE] Katastrálním úřadem pro Karlovarský kraj, Katastrální pracoviště Sokolov, pro k. ú. a obec Habartov, okres

Sokolov. Žalovaný jako vlastník je povinen přispívat do společných fondů částku 1 311 Kč měsíčně z tohoto do fondu oprav částkou 1 205 Kč a 106 Kč poplatků za správu domu, dále byl povinen hradit zálohy za služby spojené s užíváním bytu měsíčně 2 686 Kč, celková měsíční úhrada tedy činí 4 000 Kč. Žalobce je v prodlení s platbami za měsíce březen 2017 až červenec 2017, celkem tedy dluží částku 20 000 Kč.

6. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil, se soudem prvního stupně po celou dobu nekomunikoval.
7. Podle ust. § 1180 odst. 1 věty první zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku nebylo-li jinak určeno, přispívá vlastník jednotky na správu domu a pozemku ve výši odpovídajícího podílu na společných částech.
8. Podle ust. § 1180 odst. 2 téhož zákonného ustanovení příspěvky určené na odměňování osoby, která dům spravuje, nebo členů jejích orgánů, na vedení účetnictví a na podobné náklady vlastní správní činnosti se rozvrhnou na každou jednotku stejně.
9. Podle ust. § 1181 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku vlastník jednotky platí zálohy na plnění spojená nebo související s užíváním bytu (služby) a má právo, aby mu osoba odpovědná za správu domu zálohy včas vyúčtovala, zpravidla nejpozději do 4 měsíců od skončení zúčtovacího období.
10. Podle ust. § 1181 odst. 2 citovaného ustanovení není-li určena doba splatnosti, nedoplatku nebo přeplatku záloh, jsou splatné k témuž dni do 3 měsíců po uplynutí lhůty uvedené v odst. 1.
11. Soud prvního stupně správně z uvedených zákonných ustanovení občanského zákoníku vycházel a dospěl ke správnému závěru, že žalobce nezaplatil za žalované měsíce platby stanovené ust. § 1180 občanského zákoníku ve výši 6 555 Kč, protože splatnost byla žalobcem stanovena na poslední den příslušného měsíce, přiznal k jednotlivým dlužným částkám i úrok z prodlení od prvního dne následujícího měsíce. Správně soud prvního stupně nepřiznal úrok z prodlení za měsíc duben od 1. 5. 2017 do 2. 5. 2017, neboť 30. dubna připadlo na neděli, 1. května byl státní svátek, proto povinnost zaplatit uvedené platby měl žalovaný nejpozději 2. 5. 2017 a od 3. 5. byl žalovaný v prodlení s plněním splátky 4 000 Kč za měsíc duben 2017, proto odvolací soud v této části rovněž žalobu zamítl. Pokud se týká poplatku za služby ve smyslu ust. § 1181 občanského zákoníku, soud prvního stupně dospěl k závěru, že služby již byly vyúčtovány, proto mohl žalobce požadovat pouze skutečně spotřebované služby, nicméně je nutno zdůraznit, že žaloba byla podána 29. 9. 2017, tj. v době, kdy žalovaný skutečně dlužil poplatek za služby spojené s užíváním bytu tak jak byly stanoveny žalobcem, tj. ve výši 2 689 Kč měsíčně, vyúčtování bylo splatné až 31. 7. 2018, žaloba proto v této částce za uvedené měsíce byla podána důvodně.
12. Pokud se týká náhrady nákladů řízení před soudem prvního stupně, odvolací soud nesdílí názor soudu prvního stupně ohledně aplikace § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb. Odvolací soud při rozhodování o nákladech řízení vycházel z ust. § 142 odst. 1 občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.). Podle citovaného ustanovení účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V této zásadě se promítá myšlenka, že ten, kdo důvodně bránil své subjektivní právo nebo právem chráněný zájem, by měl mít právo na náhradu nákladů, jež při této procesní činnosti účelně vynaložil proti účastníku, jenž do jeho právní sféry bezdůvodně zasahoval. Právo úspěšné procesní strany vůči neúspěšné straně řízení na náhradu nákladů vychází ze základního strukturního principu, který se v civilním sporném procesu uplatňuje, tj. ze systému dvou stran v kontradiktorním postavení, v rámci něž účastníci řízení vystupují jako vzájemní oponenti, uplatňující v řízení protichůdné zájmy. Úspěch jedné procesní strany je tak zároveň neúspěchem jejího procesního odpůrce, přičemž každá strana se v mezích daných civilním soudním řádem snaží pomoci z přístupných prostředků docílit vlastního vítězství a prohry protistrany. Je-li procesní strana úspěšná, měl by její odpůrce nahradit náklady, které přitom účelně vynaložila, neboť by bylo v rozporu s ochrannou funkcí civilního práva procesního, pokud by civilní proces neumožňoval odstranit zmenšení majetkového sféry účastníka způsobené jenom tím, že byl nucen

důvodně hájit svá práva, do nichž někdo jiný zasahoval. Takovéto pojetí civilního procesu by bylo v rozporu s požadavkem plné a efektivní soudní ochrany, a tedy i v rozporu s čl. 90 Ústavy. Citované ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. upravuje rozhodování o náhradě nákladů řízení podle míry úspěchu ve věci a lze je proto použít jen ve sporném řízení. V daném případě měl žalobce ve věci plný úspěch, a proto mu náleží právo na náhradu nákladů řízení jemu vzniklých.

13. Podle ust. § 151 odst. 2 o. s. ř. při rozhodování o náhradě nákladů řízení soud určí výši odměny za zastupování advokátem podle sazeb stanovených paušálně pro řízení v jednom stupni zvláštním právním předpisem, jímž je vyhláška č. 177/1996 Sb. Tato vyhláška byla s účinností od 1. 7. 2014 novelizovaná vyhláškou č. 120/2014 Sb., která doplnila do advokátního tarifu § 14b, podle něhož v občanském soudním řízení, které bylo zahájeno návrhem podaným na ustáleném vzoru uplatněném opakovaně týměž žalobcem ve skutkově i právně obdobných věcech, v němž je předmětem řízení peněžité plnění a tarifní hodnota nepřevyšuje 50 000 Kč a v němž byla žalobci přiznána náhrada nákladů řízení, činí pro účely stanovení náhrady nákladů řízení sazba za každý úkon právní služby do podání návrhu na zahájení řízení včetně z tarifní hodnoty do 10 000 Kč 200 Kč, přes 10 000 Kč do 30 000 Kč 300 Kč a přes 30 000 Kč do 50 000 Kč 500 Kč a paušální částka jako náhrada výdajů za vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné pro účely stanovení náhrady nákladů řízení činí 100 Kč za každý z úkonů právní služby hrazený podle odst. 1 a 2, 100 Kč a 300 Kč za každý z úkonů právní služby hrazený podle odst. 3. Dle názoru odvolacího soudu, který je konformní s judikaturou Vrchního soudu a který již vyložil ve svém usnesení ze dne 29. 5. 2015, č. j. 61 Co 231/2015-23, je třeba ust. § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění vykládat tak, že pro aplikaci tohoto ustanovení při rozhodování o nákladech řízení je třeba, aby byly splněny kumulativně všechny tři podmínky v tomto ustanovení uvedené zároveň. V posuzované věci se jedná o peněžité plnění, které nepřevyšuje 50 000 Kč, avšak není splněna podmínka, že řízení bylo zahájeno návrhem podaným ve skutkově i právně obdobných věcech na ustáleném vzoru uplatněném opakovaně, když sám soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že za dobu 9-ti let bylo podáno 15 žalob. Právě nenaplnění této podmínky vylučuje aplikaci § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění v souzené věci a žalobci, který byl ve sporu úspěšný tak náleží právo na náhradu nákladů právního zastoupení dle § 7 bodu 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění v částce 1 900 Kč za 1 úkon právní služby, a to za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a účast na jednání) v celkové výši 5 700 Kč, náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky v paušální výši 300 Kč ke každému právnímu úkonu, tj. 900 Kč, jízdné při ujetí 2 x 21 km, sazbě základní náhrady 4 Kč/km a ceně motorové nafty 29,80 Kč ve výši 227 Kč dle § 13 odst. citované vyhlášky, náhrada za ztrátu času dle § 14 odst. 1 písm. a) citované vyhlášky za 2 půlhodiny ve výši 200 Kč a 21 % DPH ve výši 1 475,60 Kč dle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. Celkem tedy náklady před soudem prvního stupně představují částku 9 502,60 Kč, které odvolací soud uložil zaplatit žalovanému v zákonné lhůtě tří dnů od právní moci rozhodnutí.
14. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení vychází z ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř., kdy procesně úspěšnému žalobci přiznal odvolací soud právo na náhradu nákladů řízení spočívající v nákladech na právní zastoupení, a to za polovinu úkonu právní služby, kterou požadoval žalobce, když odvolání směřovalo především do nákladů řízení dle § 7 bodu 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 950 Kč za jeden úkon, a to za 2 úkony právní služby (odvolání, účast na odvolacím jednání), 2 režijní paušály po 300 Kč dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky, jízdné Karlovy Vary-Plzeň a zpět při ujetí 88 km a základní sazbě 4 Kč/km, ceně nafty 29,80 Kč ve výši 950,40 Kč dle § 13 odst. 1 citované vyhlášky, náhradu za ztrátu času dle § 14 odst. 1 písm. a) citovaného předpisu za 6 půlhodin 600 Kč a 21 % DPH 850,50 Kč dle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. včetně zaplaceného soudního poplatku 1 000 Kč. Celkem tedy náklady odvolacího řízení představují částku 5 901 Kč, kterou uložil odvolací soud žalovanému zaplatit žalobci v zákonné lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.
15. Pokud se týká lhůty k plnění jak ve věci samé, tak v nákladech řízení, odvolací soud nesdílí názor soudu prvního stupně, že sociální situace žalovaného neumožňuje zaplatit dlužné částky včetně

nákladů řízení v zákonné lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku, když soud prvního stupně při úvaze o lhůtě k plnění vycházel ze zjištění ohledně situace žalovaného před pěti lety a současná situace žalovaného známa není. Nebylo proto ani důvodné stanovit lhůtu k plnění ve splátkách.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Plzeň 24. října 2018

JUDr. Alena Kryslová v. r.
předsedkyně senátu